

Še zadnji del našega, z zamudo objavljenega potepanja po bivši **Jugoslaviji**. Zadnje dni našega potovanja smo se potepali po

Bosni in Hercegovini

ter se vrnili v Slovenijo preko Zagreba in Kumrovca.

Po potovanju skozi Srbijo, ki je potekalo v počasnejšem tempu, smo ugotovili, da časa za preostanek poti le ni na pretek. Zato je bilo zopet treba zasesti svoja standardna mesta v kombiju in se odpeljati novim prigodam naproti. Navdušenje je hitro minilo, saj nas je na poti proti Bosni in Hercegovini negativno presenetil ostuden vonj, ki je prihajal izpod pokrova motorja. Kot nas je kombi vseskozi opozarjal z nesodelovanjem pri vžigu, spontanim ugašanjem radia med vožnjo in navsezadnje precejšnjim smradom je bilo potrebno zamenjati akumulator. Čeprav smo v osnovi nevešči za takšne podvige, nam je s pomočjo prijaznih uslužbenk na bencinski črpalki to vseeno uspelo.

Znameniti sarajevski vodnjak sebilj, za katerega legenda pravi, da kdor pije iz njega vodo, se bo v mesto zagotovo še vrnil.

V občutno boljšem vzdušju smo se napotili v Sarajevo. Najprej smo se nastanili v hostlu, ki je bil od beograjskega občutno slabše kakovosti (stare vojaške postelje, brez dostopa do interneta, ena vtičnica za 12 ljudi, pa še to je bilo potrebno iskati, skupni prostori na dvorišču, ki ga je stražil rotvajler,...), seveda v istem cenovnem razredu. Skomignili smo z rameni, si poslali pomenljive poglede in plačali zahtevan znesek, češ boljšega v Bosni ne moremo pričakovati in kakršnakoli postelja je prijetnejša kot spanje v kombiju. Samo mesto Sarajevo ponuja ogromno. Ogledali smo si številne arhitekturne znamenitosti (džamije, bombardirano knjižnico, športne objekte..), baščaršijo (tržnica s številnimi stojnicami, trgovinicami, lokali, raj za vse barantače in ljubitelje spominkov in raznorazne navlake), »tunnel spasa« (med obleganjem Sarajeva edini način oskrbovanja mesta in komunikacije s preostalim svetom)in še kaj. Za večerni izhod smo si

Prispeval Aleš Žganjar, Foto: Tadej Lampreht, Andrej Gotenc
Petek, 06 Februar 2009 00:00

kot študentje izbrali mestni park, v katerem smo srečali skupino domačinov, ki so nam predstavili mračnejšo plat preživetja in perspektiv za bosansko mladino. Sarajevo je, z manjšimi odstopanji, na nas pustilo pozitiven vtis, predvsem s poceni cigareti in »kahvo« je mesto Meka za ljubitelje tovrstnega početja.

Gazi Husrev-begova džamija - najznamenitejši versko-socialni objekt Sarajeva

V nadaljevanju nas je pot vodila proti Jajcu. V slikovitem mestu smo si ogledali kongresno dvorano v katerem je bilo zasedanje AVNOJ-a in na žalost ugotovili, da je od nekdanjega blišča zaradi konstantnih kraj in ropov ostalo bore malo. Smo se pa zato bolj navduševali nad prelepim slapom in samo lego tega zgodovinsko pomembnega kraja. Položaj in urejenost bi lahko primerjali z našim Bledom in Bohinjem, saj smo prespali v izjemno urejenem avtokampu, ki je za Balkan prej izjema kot pravilo. Po Jajcu smo se preko Travnika, kjer smo se okrepčali, in Banje Luke počasi podali proti hrvaški meji.

Skorajda tako lepa cerkev Sv. trojice, kakor so tudi ženske iz Banje luke.

Več fotografij lahko najdete v [Albumu](#) .

Zdaj smo za sabo imeli že večino potovanja. Izmed večjih mest oziroma centrov nas je čakal samo še hrvaški Zagreb, ki sam po sebi ni toliko drugačen in poseben v primerjavi s Slovenijo. Dan smo preživeli ob obisku živalskega vrta, stadiona in drugih znamenitostih. Ob naši prvi dopoldanski steklenici Ožujškega tisti dan smo bili priča manjšemu ropu gostilne (nepripravljeno je premeteno ucvrl z uporabo mestnega prevoza).

Prispeval Aleš Žganjar, Foto: Tadej Lampreht, Andrej Gotenc
Petek, 06 Februar 2009 00:00

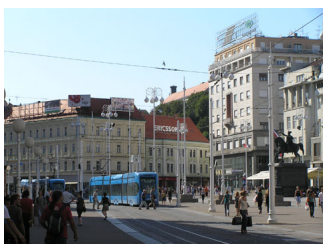
Veličasten slap v Jajcu, ki je bolj znano po zasedanju AVNOJ-a

Našemu potikanju po potjih in brezpotjih Balkana naj bi sledil samo rutinski ogled Titove rojstne vasice Kumrovec in odhod proti domu. V Kumrovcu sta nas pričakala kolega z koreninami v Zagorju, ki sta nas najprej dodobra napitala pri stari mami, nas popeljala na ogled Kumrovca in Zagorja in nam nasploh priskrbela vse, česar nam je na potovanju včasih manjkalo (predvsem domače hrane in pijače).

Stari grad v Travniku

Po štirih tednih konstantne negotovosti in nepredvidljivosti smo v poznih večernih urah prišli v Ljubljano. Za konec je nam preostala samo še krona našega potovanja, vzpon na Triglav., ki pa smo ga žal zaradi neugodnega vremena morali preložiti na leto 2009.

Živahen utrip centra Zagreba - trg bana Josipa Jelačić

Za konec bi se radi zahvalili tudi našim sponzorjem, brez katerih si našega popotovanja skorajda ne moremo predstavljati. Vsekakor pa ga ne bi bili zmožni izpeljati v takem obsegu kot smo ga in tako ne bi uspeli spoznati in raziskati vseh ljudstev, kultur in naravnih lepot Balkana. Vrnili smo se polni novih spoznanj, občutkov in seveda lepih spominov za katere še enkrat HVALA vam:

Narobe Studio, d.o.o.

Prispeval Aleš Žganjar, Foto: Tadej Lampreht, Andrej Gotenc
Petek, 06 Februar 2009 00:00

Serving, d.o.o.

Salus, d.o.o.

Občina Dolenjske Toplice

Klub ormoških študentov (KOŠ)

Financom, d.o.o.

Restavracija Šoferska, Otočec

Trgos, d.o.o.

Matej Ivanko

Od Vardarja do Triglava - prvi del

Od Vardarja do Triglava- drugi del

Od Vardarja do Triglava - tretji del

Več fotografij lahko najdete v [Albumu](#) .